

Republika Hrvatska
Županijski sud u Šibeniku
Šibenik, Stjepana Radića 81

KŽ-283/2024-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Županijski sud u Šibeniku, kao drugostupanjski sud, u vijeću za sastavljenom od sudaca ovog suda Nives Nikolac kao predsjednice vijeća, Dijane Jakoliš i Branka Ivića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mirjane Skelin kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Mladena Margetića, zbog kaznenih djela iz članka 140. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22 i 114/23 dalje u tekstu: KZ/11) i dr., odlučujući o žalbama optuženika Mladena Margetića i državnog odvjetnika podnesenih protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 19. listopada 2023. br. K-98/2018, u sjednici vijeća održanoj dana 20. ožujka 2025.

p r e s u d i o j e i r i j e š i o j e

I. Djelomično se prihvaća žalba optuženog Mladena Margetića, ukida se pobijana presuda u odnosu na dva kaznena djela nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. i 2. KZ/11 i kaznenog djela neizvršavanja sudske odluke iz članka 311. stavka 1. KZ/11 sve u vezi s člankom 51. iz točke 4. pobijane presude, te se u tom dijelu predmet upućuje prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

II. Uslijed odluke pod točkom I., a prihvaćanjem žalbe državnog odvjetnika preinačava se pobijana presuda u odluci o kazni na način da se optuženiku Mladenu Margetiću za kaznena djela za koja je prvostupanjskom presudom proglašen krivim prihvaćajući po prvostupanjskom sudu kao utvrđenom kazna zatvora za kazneno djelo nametljivog ponašanja iz članka 140. stavka 1 KZ/11 počinjenog na štetu oštećene Ivane Horvatić opisanog u točki 1. izreke pobijane presude, na temelju članka 140. stavka 1. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci za dva kaznena djela nametljivog ponašanja iz članka 140. stavka 1. KZ/11 počinjenih na štetu oštećene Tihane i Tee Horvatić, opisanih u točki 1. izreke pobijane presude, na temelju članka 140. stavka 1. KZ/11, kazne zatvora u trajanju od po 7 (sedam) mjeseci, za kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11 počinjenog na štetu oštećene Ivane Horvatić, opisanog u točki 1. izreke pobijane presude, na temelju članka 139. stavka 2. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za kazneno djelo prijetnje iz

članka 139. stavak 2. i 3. počinjenog na štetu oštećene Branke Horvat, opisanog u točki 2. izreke, na temelju članka 139. stavka 3. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca za kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavak 2. KZ/11 počinjenog na štetu oštećenog Zdravka Horvata, opisanog u točki 2. izreke pobijane presude, na temelju članka 139. stavak 2. KZ/11 kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za kazneno djelo nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. i 2. KZ/11 počinjenog na štetu Branke Horvat, opisanog u točki 2. izreke pobijane presude, na temelju članka 140. stavak 2. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, a za kazneno djelo nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. KZ/11 počinjenog na štetu oštećenog Zdravka Horvata, opisano u točki 2. izreke pobijane presude, na temelju članka 140. stavak 1. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, za kazneno djelo nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. i 2. KZ/11 počinjenog na štetu Branke Horvat, opisanog u točki 3. izreke pobijane presude, na temelju članka 140. stavak 2. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine te za kazneno djelo nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. KZ/11 počinjenog na štetu oštećenog Zdravka Horvata, opisanog u točki 3. izreke pobijane presude, na temelju članka 140. stavak 1. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, pa se optuženik Mladen Margetić na temelju članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11 osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 10 (deset) mjeseci.

III. Temeljem članka 54. KZ/11 optuženiku se u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme koje je bio lišen slobode i provedeno u istražnom zatvoru i to 18. siječnja 2018. i 19. siječnja 2018., od 28. siječnja do 30. siječnja 2018., od 29. svibnja 2018. do 28. siječnja do 30. siječnja 2018., od 29. svibnja 2018. do 20. kolovoza 2018., od 12. studenog 2018. do 21. siječnja 2019., od 11. veljače 2019. do 24. ožujka 2019., od 06. srpnja 2020. do 08. srpnja 2020., te od 09. ožujka 2021. do 17. svibnja 2021.

IV. Uslijed odluke pod točkom II. određuje se da će se sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja optuženika Mladena Margetića iz članka 68. KZ/11 izrečena prvostupanjskom presudom izvršavati u okviru zatvorskog sustava a može trajati do prestanka izvršenja kazne zatvora.

V. U preostalom dijelu odbija se žalba optuženog Mladena Margetića kao neosnovana te se u ostalom neukinutom i nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu pod brojem K-98/2018 od 19. listopada 2023. optuženi Mladen Margetić proglašen je krivim što je počinio u stjecaju kaznena djela i to pod točkom 1. tri kaznena djela protiv osobne slobode, nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. KZ/11, te kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11, pod točkom 2. dva kaznena djela prijetnje iz članka 139. stavak 2. i 3. KZ/11 i dva kaznena djela nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. i 2. KZ/11, pod točkom 3. dva kaznena djela nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. i 2. KZ/11, te pod točkom 4. dva kaznena djela nametljivog ponašanja iz

članka 140. stavak 1. i 2. KZ/11 i kazneno djelo neizvršavanja sudske odluke iz članka 331. stavak 1. KZ/11.

2. Optuženiku su na temelju članka 51. stavka 1. KZ/11 utvrđene pojedinačne kazne zatvora i to za kazneno djelo iz članka 140. stavak 1. KZ/11 počinjenog na štetu oštećene Ivane Horvatić, iz točke 1., na temelju članka 140. stavka 1. KZ/11 kazna zatvora u trajanju od deset mjeseci, a za dva kaznena djela iz članka 140. stavak 1. KZ/11 počinjenih na štetu oštećenice Tihane i Tee Horvatić iz točke 1., na temelju članka 140. stavak 1. KZ/11, kazne zatvora od po sedam mjeseci, te za kazneno djelo iz članka 139. stavak 2. KZ/11 počinjenog na štetu oštećene Ivane Horvatić iz točke 1., na temelju članka 139. stavak 2. KZ/11, kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, za kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavak 3. počinjenog na štetu oštećene Branke Horvat iz točke 2., na temelju članka 139. stavak 3. KZ/11 kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i dva mjeseca, a kazneno djelo iz članka 139. stavak 2. KZ/11 počinjeno na štetu oštećenog Zdravka Horvata iz točke 2., na temelju članka 139. stavka 2. KZ/11 kazna zatvora u trajanju od jedne godine, za kazneno djelo iz članka 140. stavak 2. KZ/11 počinjeno na štetu oštećene Branke Horvat iz točke 2., na temelju članka 140. stavka 2. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, za kazneno djelo iz članka 140. stavak 1. KZ/11 počinjenog na štetu oštećenog Zdravka Horvata iz točke 2., na temelju članka 140. stavak 1. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od deset mjeseci, za kazneno djelo iz članka 140. stavak 2. KZ/11 počinjenog na štetu oštećene Branke Horvat iz točke 3., na temelju članka 140. stavak 2. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od dvije godine, za kazneno djelo iz članka 140. stavak 1. KZ/11 počinjenog na štetu Zdravka Horvata iz točke 3., na temelju članka 140. stavak 1. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od jedne godine, te za kazneno djelo iz članka 140. stavka 2. KZ/11 počinjenog na štetu Branke Horvat iz točke 4. na temelju članka 140. stavka 2. KZ/11 kazna zatvora u trajanju od dvije godine i šest mjeseci, za kazneno djelo iz članka 140. stavak 1. KZ/11 počinjenog na štetu oštećenog Zdravka Horvata iz točke 4. na temelju članka 140. stavak 1. KZ/11, kazna zatvora u trajanju od jedne godine te za kazneno djelo iz članka 311. stavak 1. KZ/11 iz točke 4., na temelju članka 311. stavka 1. KZ/11 kazna zatvora u trajanju od jedne godine pa je optuženik na temelju članka 51. stavka 1. i 2. KZ/11 osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine.

3. Na temelju članka 54. KZ/11 optuženiku je u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u istražnom zatvoru i to 18. siječnja 2018. do 19. siječnja 2018., od 28. siječnja do 30. siječnja 2018., od 30. svibnja 2018. do 20. kolovoza 2018., od 13. studenog 2018. do 21. siječnja 2019., od 11. veljače 2019. do 24. ožujka 2019., i od 09. ožujka 2021. do 17. svibnja 2021.

4. Na temelju članka 68. KZ/11 optuženiku je izrečena sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, koja može trajati do prestanka izvršenja kazne zatvora, te na temelju članka 73. KZ/11 izrečena je optuženiku i sigurnosna mjera zabrane približavanja ili uhođenja žrtava u trajanju od pet godina dulje od izrečene kazne zatvora i to u odnosu na oštećene Ivanu Horvatić, Tihanu Horvatić, Teu Horvatić, Branku Horvat i Zdravka Horvat.

5. Sukladno članku 148. stavku 1. u vezi članka 145. stavka 2. točke 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11.- pročišćeni tekst, 91/12.- Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. - dalje u tekstu:

ZKP/08) optuženi je obvezan da na ime troška provođenja vještačenja plati iznos od 625,48¹ eura/ 4.712,68 kuna te iznos paušalne svote u visini od 1.000,00 eura / 7.534,50 kuna.

6. Protiv te presude žalbu je podnijelo Općinsko kazнено državno odvjetništvo u Zagrebu i to zbog odluke o kazni sa prijedlogom da županijski sud preinači pobijanu presudu i optuženiku Mladenu Margetiću izreče kaznu zatvora u duljem trajanju.

7. Žalbu je podnio i optuženi Mladen Margetić po braniteljici, odvjetnici Ivani Kopic iz Zagreba i to zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, odluke o kazni, sigurnosnoj mjeri i zbog troškova kaznenog postupka sa prijedlogom da se žalba usvoji u cijelosti i prvostupanjska presuda preinači na način da se optuženi oslobodi od krivnje, podredno da se ukine prvostupanjska presuda i predmet uputi sudu prvog stupnja na ponovno suđenje i odluku.

8. Odgovor na žalbu državnog odvjetnika podnio je optuženi po braniteljici sa prijedlogom da drugostupanjski sud odbije žalbu državnog odvjetnika.

9. Sukladno članku 474. stavku 1. ZKP/08 spis je dostavljen na uvid Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku.

10. Žalba državnog odvjetnika je osnovana dok je žalba optuženika djelomično osnovana.

U odnosu na rješenje

11. Osnovano optuženik u žalbi pobija pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja po prvostupanjskom sudu u odnosu na počinjenje dva kaznena djela nametljivog ponašanja počinjenih na štetu Branke i Zdravka Horvata te kaznenog djela neizvršavanja sudske odluke opisanih u točki 4. izreke pobijane presude. Naime, u žalbi ističe da spisu priležu policijski izvještaji iz inkriminiranog razdoblja iz čijeg sadržaja da proizlazi da optuženi u inkriminiranom razdoblju nije kršio naložene mjere opreza.

11.1. Optuženik se teretio da bi u periodu od siječnja 2020. do 23. lipnja 2020, s ciljem da ne postupi po naloženim mjerama opreza zabrane približavanja te uspostavljanja ili održavanja veze te zabrana uhođenja i uznemiravanja oštećenih Branke i Zdravka Horvat koje mjere su bile određene rješenjem Općinskog suda u Velikoj Gorici od 29. studenog 2019. broj Kv-50/19 a potom i produljene rješenjem istoga suda od 26. svibnja 2020 broj Kv-27/20-2 i K-99/19, oštećenike i njihovu djecu učestalo nazivao na mobitele i slao im SMS poruke, kontaktirao ih putem WhatsApp aplikacije, dolazio automobilom ispred njihove kuće.

11.2. Iz sadržaja pobijane presude (točka 4.4. do 4.5.) proizlazi da je prvostupanjski sud prihvaćajući kao vjerodostojne iskaze oštećenika Branke i Zdravka Horvat zaključio da je optuženik i u razdoblju od siječnja do 23. lipnja 2020. nastavio sa upornim praćenjem, presretanjem, dolascima pred kuću oštećenih, telefonskim

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

pozivima i porukama, pa da su se u njegovom ponašanju ostvarila sva obilježja kaznenog djela nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. i 2. KZ/11. U odnosu na kazneno djelo neizvršenja sudske odluke iz članka 311. stavak 1. KZ/11 prvostupanjski sud utvrđuje da je optuženi počinio i predmetno kazneno djelo jer da to proizlazi iz pročitanih izvješća policije o postupanju optuženog u utuženo vrijeme, odnosno, ne postupanja po određenim mjerama opreza.

11.3. Izloženo utvrđenje i zaključak prvostupanjskog suda se, za sada, ne može prihvatiti kao osnovano. Naime, kako je to u žalbi optuženika pravilno istaknuto, spisu prileže brojni policijski izvještaji da se optuženik u utuženom periodu, pridržavao mjera opreza. To bi proizlazilo iz policijskih izvješća od 13. veljače 2020. (stranica 778 spisa), 06. ožujka 2020. (stranica 781 spisa), 25. ožujka 2020. (stranica 783 spisa), 03. travnja 2020 (stranica 784 spisa), 20. travnja 2020 (stranica 785 spisa), te ostala prilazeća policijska izvješća za mjesec svibanj i lipanj 2020. Prema tomu, prvostupanjski je sud u pobijanoj presudi, a u odnosu na inkriminirana kaznena djela, propustio na valjan način, ne samo cijeliti izložena policijska izvješća već i njihov sadržaj dovesti u vezu sa iskazima oštećenika. Stoga je osnovana žalba optuženika da je time činjenično stanje, a u odnosu na kaznena djela opisano u točki 4. izreke pobijane presude, pogrešno utvrđeno.

12. U ponovljenom postupku prvostupanjski će sud u odnosu na predmetna kaznena djela provesti sve do sada izvedene dokaze te eventualno i druge dokaze za kojima se ukaže potreba radi pravilnog i potpunog razrješenja stvari i ispravnost utvrđenja činjeničnog stanja u kom pravcu će iskaze oštećenika dovesti u vezu sa sadržajima prednje istaknutih policijskih izvješća nakon čega će biti u mogućnosti donijeti, u odnosu na ukinuti dio pobijane presude, valjanu i zakonitu odluku.

U odnosu na presudu

13. Optuženik se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. ZKP/08 navodeći da se pobijana presuda temelji na nezakonitim dokazima, smatrajući da su službene zabilješke (stranica 80 i 84 spisa) sastavljene od strane PU Zagrebačke, PP Vrbovec od 16. ožujka 2017. do 20. travnja 2017. kao i Izvješće PP Vrbovec od 21. veljače 2018. (stranica 492), nezakoniti dokazi. Po stajalištu žalitelja a u odnosu na službene zabilješke od 16. ožujka i 20. travnja 2017. u istima da su policijski službenici izvršili uvid u zbirke i registre TK operatera pozivom na odredbu članka 68. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima koja odredba da dopušta provjeru istovjetnosti i učestalosti kontakata uz zahtjev i pismeno odobrenje čelnika policijskih tijela kako je to propisano u toj odredbi, odnosno da odobrenje može biti dano i usmeno u određenim situacijama, ali mora biti potvrđeno najkasnije u roku od 24 sata. Kako odobrenja nema, provjere da su nezakonite te da predstavljaju zadiranje u temeljna ljudska prava zajamčena Ustavom Republike Hrvatske, a kako su obavijesti prikupljene od oštećenika odnosno svjedoka, navedeni dokazi su, nezakoniti.

13.1. Međutim suprotno izloženom stajalištu žalitelja pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da se ne radi o nezakonitim dokazima u smislu članka 10. ZKP/08 niti bi se radilo o prikupljanju obavijesti policije od strane građana. Naime, službena zabilješka od 16. ožujka 2017. (stranica 80. spisa) je sastavljena povodom zatraženih izvida od strane državnog odvjetnika od 14. veljače 2016. na temelju članka 206.h stavka 1. u vezi članka 208. stavak 1. ZKP/08, kao uostalom i službena zabilješka od 20. travnja

2017. (strana 84. spisa) povodom zahtjeva državnog odvjetnika od 07. travnja 2017. Nastavno tomu i policijsko izvješće od 21. veljače 2018. (strana 492. spisa) je sastavljeno temeljem zahtjeva državnog odvjetnika za poduzimanjem izvida sukladno članku 206.h ZKP/08, dok je pribavljeni izlistaj telefonskih kontakata sastavljen poštujući odredbu članka 339. a stavak 8. ZKP/08 koja propisuje da nalog za provjeru uspostavljanja telekomunikacijskih kontakata nije potreban ako je registrirani vlasnik ili korisnik telekomunikacijskog sredstva dao pisani pristanak.

Nastavno tomu, nije u pravu žalitelj niti kada u žalbi navodi da se sudska odluka temeljila na „nevjerodostojnim“ dokazima ističući da spisu nisu priloženi službeno ovjereni spisi SMS komunikacije od strane operatera javnih komunikacija, već da su dostavljeni od strane oštećenih. Time u stvari upire i na zakonitost tih dokaza. Suprotno tomu, izloženi žalbeni navodi nisu osnovani, jer bi iz podataka u spisu nedvojbeno proizlazilo da su oštećenici dragovoljno pri podnošenju kaznene prijave ujedno priložili preslike i ispile telefonskih poziva i poruka pri čemu je prvostupanjski sud samo utvrđivao da je njima ostvarena komunikacija sa oštećenicima u pravcu ocjene vjerodostojnosti iskaza oštećenih pa takvi dokazi ne predstavljaju nezakonite dokaze u smislu članka 10. stavka 2. točke 3. ZKP/08.

14. Prema tome, uzimajući u obzir sve prethodno navedeno za zaključiti je da nije ostvarena istaknuta bitna povreda odredaba kaznenog postupka a kako ispitivanjem pobijane presude nije utvrđeno da bi bile počinjene povrede iz članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08 ne koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, to žalba optuženika iz žalbenog osnova bitne povrede odredaba kaznenog postupka, nije osnovana.

15. Žaleći se zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a u stvari samo zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja žalitelj u žalbi ističe da nema dokaza da bi počinio terečena kaznena djela i pri tomu sa svog subjektivnog stajališta daje ocjenu iskaza u postupku saslušanih oštećenika ujedno sugerirajući potpuno drugačija utvrđenja od onih izloženih u pobijanoj presudi.

15.1. Pravilno je prvostupanjski sud prihvatio kao vjerodostojne iskaze oštećenika nalazeći da okolnosno i detaljno opisuju ponašanje optuženika u utuženom razdoblju, dok je s druge strane pravilno obranu optuženika u kojoj je negirao počinjenje kaznenih djela ocjenio kao neuvjerljivu i nelogičnu te danu u cilju otklanjanja kaznene odgovornosti.

15.2. Tako je prvostupanjski sud osnovano prihvatio iskaze oštećene Ivane Horvatić te njenih kćerki oštećenica Tihane i Tee Horvatić čiji iskazi se međusobno nadopunjuju, a u kojima gotovo u svemu suglasno opisuju ponašanje optuženika kada bi od rujna 2016. do kraja siječnja 2018. svakodnevno upućivao poruke oštećenoj Ivani Horvatić, pa i na službeni mobitel, pokušavao je kontaktirati sa nepoznatih brojeva, učestalo dolazio na njeno radno mjesto, pratio je sa svojim osobnim vozilom te ugrožavao u vožnji kada bi sa njom u automobilu bile kćerke-oštećene Tihana i Tea Horvatić, dolazio sa svojim vozilom do njene obiteljske kuće te je uznemiravao. Dakle, sve izložene okolnosti u svojoj dinamici i učestalosti ukazuju na ustrajno ponašanje optuženika koje je trajalo dovoljno dugo da kod oštećenica izazove osjećaj uznemirenosti i straha za vlastitu sigurnost. Kada je uz to došavši do obiteljske kuće oštećenica, oštećenoj Ivani Horvatić koja je bila u dvorištu uputio riječi prijetnje „Uživaj, nećeš još dugo, pokopat ću te“ sa očitim ciljem da je ustraši, tada su se u opisanom

ponašanju optuženika time ostvarila sva obilježja kaznenog djela nametljivog ponašanja i prijetnje, kako to osnovano utvrđuje i prvostupanjski sud.

15.3. Stoga, potpuno neutemeljeno žalitelj polemizira sa zaključcima i utvrđenjima iz prvostupanjske presude, nastojeći relativizirati svoje ponašanje, tvrdeći da su on i oštećena Ivana Horvatić bili u intimnoj vezi koja je prekinuta a da oštećena, tereteći ga za kaznena djela nastoji na taj način riješiti razmirice između njih. S pravom je prvostupanjski sud, kako je to prednje izloženo, cijenio takvu obranu optuženika, kao neutemeljenu, i u svemu u suprotnosti sa suglasnim iskazima saslušanih oštećenica. Također neutemeljeno optuženik u žalbi negira počinjenje kaznenog djela prijetnje na štetu oštećene Ivane Horvatić upirući na dio iskaza oštećene Tee Horvatić sa rasprave u kojemu ista tvrdi da riječi prijetnje nije čula, jer nije bila prisutna već da bi joj to majka prepričala. Upravo taj iskaz oštećene Tee Horvatić prvostupanjski sud i prihvaća (točka 4.,1., 2., 3. obrazloženja) u pravcu utvrđivanja počinjenja kaznenog djela prijetnje te pravilno zaključuje da je iskaz oštećene Ivane Horvatić potvrđen i iskazom njene kćerke kojoj je predmetni događaj prepričala, pa sagledavajući cijeli tijek događaja osnovano nalazi da je optuženik počinio i to kazneno djelo.

15.4. Nadalje, nije u pravu žalitelj niti kada u žalbi ističe da nema dokaza za počinjenje kaznenih djela nametljivog ponašanja i prijetnje na štetu oštećenih Branke i Zdravka Horvata. U tom pravcu pravilno je prvostupanjski sud prihvatio kao valjane i vjerodostojne, detaljne iskaze tih oštećenika koji su u svojim iskazima opisivali događaje koji su se zbili od veljače 2017. do studenog 2018. kada je optuženik, a nakon prekida ljubavne veze sa oštećenom Brankom Horvat istu učestalo zvao i slao joj poruke uvredljivog sadržaja kao i njenog supruga Zdravka Horvata i pri tomu ih prateći osobnim automobilom i ugrožavajući ih u prometu na različite načine (presrećući ih sa vozilom, zaletavajući se u njihovo vozilo, naglo kočio ispred vozila) dolazio sa vozilom do njihove obiteljske kuće i uznemiravajući ih. I u ovom slučaju kao i u prethodnom, sve izložene okolnosti, koje su oštećenici detaljno navodili, u svojoj učestalosti i vremenskoj dinamici ukazuju na ustrajno ponašanje optuženika u uspostavljanju neželjenih kontakata sa oštećenicima, koje ponašanje je trajalo dovoljno dugo da kod oboje oštećenih izazove osjećaj uznemirenosti i straha za vlastitu sigurnost. U tom pravcu osnovano prvostupanjski sud nalazi i da je optuženik 19. rujna 2018. ispred TC „KTC“, oštećenom Zdravku Horvatu uputio riječi prijetnje između ostalog da će ga zaklati kao i njegove kćerke te suprugu Branku Horvat, a istoj oštećenici kazao da će je uništiti, a koje riječi su u svemu podobne da na strani oštećenika izazove osjećaj straha i uznemirenosti, što se uostalom i dogodilo.

15.5. Neosnovano pri tomu žalitelj u žalbi polemizira sa zaključcima iz prvostupanjske presude, ističući razlike u iskazivanju oštećenika i time upirući na vjerodostojnost njihova iskaza. Žalitelju valja kazati da upravo razlike u iskazivanju oštećenika ukazuju na vjerodostojnost njihovih iskaza te činjenicu da se nisu prethodno dogovarali o tomu što će iskazivati. Osim toga, brojnost i učestalost protupravnog postupanja optuženika prema bračnom paru Horvat sasvim logično i životno, u situaciji proteka vremena od počinjenja djela, dopušta mogućnost postojanja razlike u njihovim iskazima, ali ne u odlučujućim momentima.

15.6. Neutemeljeno žalitelj u žalbi nastoji prikazati da su se oštećena Ivana Horvatić i oštećena Branka Horvat, u stvari udružile u pravcu da ga neutemeljeno terete za inkriminirana kaznena djela. Takav žalbeni stav je po stajalištu ovog drugostupanjskog

suda posve pogrešan i proizvoljan te očito na taj način optuženik nastoji bezuspješno otkloniti odgovornost za terećena kaznena djela.

15.7. Također, po stajalištu ovoga drugostupanjskog suda, u svemu su pravilni zaključci prvostupanskog suda i da je optuženi na štetu Branke i Zdravka Horvat u periodu od 12. lipnja do 17. kolovoza 2019. za vrijeme dok je protiv njega već bio u tijeku kazneni postupak zbog kaznenog djela nametljivog ponašanja i prijetnje počinjenih na štetu tih oštećenika, te usprkos mjerama opreza koje su optuženiku bile produljene rješenjem Općinskog suda u Velikoj Gorici od 02. svibnja 2019. broj Kv-27/9, K-99/18 i to zabrane posjećivanja područja prebivališta oštećenika na udaljenost manju od 300 metara te zabrane približavanja, uhođenja i uznemiravanja oštećenika, dolazio do njihove kuće, pratio njihovu kćerku, učestalo oštećene zvao na fiksni i mobilni telefon prikrivajući broj pozivatelja i upućujući im SMS poruke uvredljivog sadržaja, nastojao sa oštećenicima uspostaviti neželjeni kontakt, te time na štetu oštećenika počinio kazneno djelo nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 1. i stavak 2. KZ/11. I u odnosu na terećena kaznena djela osnovano je prvostupanjski sud kao vjerodostojnim cijenio okolnosne i uvjerljive iskaze oštećenika bračnog para Horvat čiji iskazi su potvrđeni i uvidom u priležuću telefonsku komunikaciju.

15.8. Stoga, po stajalištu ovog drugostupanjskog suda, prvostupanjski je sud, suprotno istaknutim žalbenim navodima, činjenjično stanje pravilno i potpuno utvrdio, pa žalba optuženika izjavljena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nije osnovana.

16. Optuženik se žali i zbog povrede kaznenog zakona iako tu žalbenu osnov posebno ne obrazlaže. Stoga je ovaj drugostupanjski sud ispitao pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu članka 476. stavka 1. točke 2. ZKP/08, te nije utvrdio da bi na štetu optuženika bio povrijeđen kazneni zakon, pa žalba optuženika izjavljena zbog povrede kaznenog zakona, nije osnovana.

U odnosu na odluku o kazni

17. Državni odvjetnik se žali zbog odluke o kazni navodeći da je prvostupanjski sud precijenio utvrđene olakotne okolnosti na strani optuženika te da nije u dovoljnoj mjeri cijenio otegotne okolnosti, posebice da nije uzeo u obzir činjenicu da je optuženik već pravomoćno osuđen zbog kaznenog djela nametljivog ponašanja iz članka 140. stavak 2. KZ/11 presudom Općinskog suda u Zagrebu pod brojem K-946/19 od 22. rujna 2020. koja je pravomoćna 18. ožujka 2022. i to na uvjetnu kaznu sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od jedne godine na rok kušnje od tri godine. Osim toga da pri odmjeravanju nisu posebno uzete u obzir brojnost počinjenih kaznenih djela i same okolnosti pod kojima su kaznena djela počinjena, zbog čega smatra da je prvostupanjski sud optuženiku izrekao preblagu kaznu.

17.1. Suprotno tomu optuženik u odnosu na taj žalbeni osnov ističe da je izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od četiri godine, prestroga obzirom na svrhu kažnjavanja te da prvostupanjski sud nije uzeo u obzir brojne olakotne okolnosti na strani optuženika i to da je neosuđivana osoba, protek vremena od počinjenja djela te činjenicu da je u vrijeme počinjenja djela bio bitno smanjeno ubrojav.

17.2. Iz prvostupanjske presude proizlazi da je prvostupanjski sud optuženiku za svako kazneno djelo utvrđivao olakotne i otegotne okolnosti te je tako od olakotnih okolnosti uzeto u obzir dosadašnja neosuđivanost, bitno smanjena ubroјivost u vrijeme počinjenja djela, dok je od otegotnih okolnosti cijenio činjenicu da je djela činio u dužem vremenskom periodu što da upućuje na iskazanu upornost u protupravnom ponašanju posebice kada se uzme u obzir brojnost kaznenih djela za koja je proglašen krivim.

17.3. Osnovano državni odvjetnik u podnesenoj žalbi ističe da je prvostupanjski sud optuženiku propustio kao otegotnom okolnošću uzeti u obzir, prema Izvratku iz kaznene evidencije (stranica 1084. spisa) koji je pregledao u okviru dokaznog postupka, dosadašnju osuđivanost za istovrsno kazneno djelo nametljivog ponašanja iz članka 140. stavka 2. KZ/11, zbog čega se ne može prihvatiti kao olakotnom okolnošću da se radi o neosuđivanoj osobi. Stoga po stajalištu ovog drugostupanjskog suda, kada se uzme u obzir brojnost počinjenih kaznenih djela koje je optuženik počinio kroz duži vremenski period prema oštećenoj Ivani Horvatić i njenim kćerkama oštećenicama Tihani i Tei Horvatić te bračnom paru, oštećenima Branki i Zdravku Horvat te same okolnosti pod kojima su djela počinjena i to da je optuženik oštećenicama dolazio na radno mjesto, pred obiteljske kuće, da bi ih pratio svojim osobnim vozilom i pri tome ih ugrožavajući u prometu, upućuje na naročito iskazanu upornost i ustrajnost pri počinjenju djela. Kada se pri tomu uzme u obzir da je oštećena Branka Horvat uslijed svega zatražila i psihološku pomoć, a da je u odnosu na oštećene Ivanu, Tihanu i Teu Horvatić optuženik sa protupravnim postupanjem, prestao tek po njihovom preseljenju u Njemačku, da je izrečena jedinstvena kazna zatvora optuženiku, neprimjerena, i to bez obzira, kako to optuženik u žalbi ističe da je pri počinjenju djela bo bitno smanjeno ubroјiv. Ocjena je ovog suda da je valjalo prihvatiti pojedinačne kazne zatvora utvrđene za svako kazneno djelo po prvostupanjskom sudu (naravno ne i za kaznena djela u odnosu na koja je prvostupanjska presuda djelomično ukinuta navedena u točki 4. izreke pobijane presude) te osuđenika osuditi na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i deset mjeseci, sa kojom kaznom zatvora će se ostvariti ciljevi i svrha kako generalne tako i specijalne prevencije propisane u članku 41. KZ/11. U izrečenu kaznu zatvora je, na temelju članka 54. KZ/11 optuženiku valjalo uračunati vrijeme koje je bio lišen slobode i provedeno u istražnom zatvoru, a prema podacima koji se nalaze u spisu.

18. Nadalje, ispitujući u skladu s odredbom članka 478. ZKP/08 izrečenu sigurnosnu mjeru obveznog psihijatrijskog liječenja iz članka 68. KZ/11, ovaj drugostupanjski sud je utvrdio da su se za njezino izricanje stekle sve zakonske i činjenične pretpostavke. Međutim, s obzirom na to da je preinačena odluka o kazni i da je optuženik ovom presudom osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i deset mjeseci, trebalo je utvrditi da će se sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja izvršavati u okviru zatvorskog sustava a može trajati do prestanka izvršenja kazne zatvora.

19. Optuženik je uložio žalbu i zbog izrečene sigurnosne mjere iz članka 73. KZ/11 i to zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtava smatrajući da je prestroga kada se uzmu u obzir sve bitne činjenice i dokazi, ističući ujedno da se radi o neosuđivanoj osobi te da se, obzirom da živi u maloj sredini, naložene mjere teško pridržavati.

19.1. Suprotno istaknutim žalbenim navodima pravilno je i osnovano prvostupanjski sud optuženiku izrekao navedenu sigurnosnu mjeru uzimajući u obzir brojnost i okolnosti počinjenja kaznenih djela. Kada se uz navedeno cijeni i nalaz i mišljenje vještaka psihijatra dr. Davora Zdunića prema kojemu na strani optuženika postoji visok rizik i stupanj opasnosti da će ponoviti slična ili teža kaznena djela i to zbog utvrđene trajne i teže izmijenjene osobnosti u pravcu hipersenzitivnog-paranoidnog tipa s poteškoćama racionalno-emocionalne integracije, stajalište je i ovoga suda da na strani optuženika postoji realna opasnost od ponovnog činjenja kaznenih djela, a što opravdava određivanje prema optuženiku sigurnosne mjere iz članka 73. KZ/11, i to u trajanju od 5 godina dulje od izrečene kazne zatvora.

20. Optuženik se žali i zbog odluke o troškovima kaznenog postupka navodeći da je lošeg materijalnog stanja, nezaposlen i bez primanja.

21.1. Pravilno je prvostupanjski sud optuženika obvezao na plaćanje troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1. i 6. ZKP/08 i to troška provođenja psihijatrijskog vještačenja u iznosu od 625,48 eura i paušalnog troška u iznosu od 1.000,00 eura, jer je i ocjena i ovog drugostupanjskog suda da plaćanjem odmjerenog troška postupka neće biti dovedeno u pitanje uzdržavanje optuženika, kada se uzme u obzir da nema obvezu uzdržavanja drugih osoba, radno je sposoban te uostalom i dobrog materijalnog stanja (vlasnik kuće sa okućnicom).

22. Dakle, uzimajući u obzir sve prethodno navedeno, na temelju članka 483. stavka 1. i članka 482. ZKP/08 odlučeno je kao u izreci ove presude i rješenja.

U Šibeniku, 20. ožujka 2025.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Nives Nikolac

Broj zapisa: **9-30888-f3721**

Kontrolni broj: **009ba-49f67-51af4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.